

Segurament hi ha més estàtues, cançons i poemes dedicats al **soldat desconegut** que al ciutadà desconegut. Al soldat desconegut se li reconeixen uns actes presumptament exemplars que, en canvi, tot i ser molt més pacífics en el cas del ciutadà anònim, per a les nacions semblen ser insignificants a l'hora de materialitzar-los en la memòria col·lectiva. **W.H. Auden** dedicà aquest poema al **ciutadà desconegut** com un objecte —més que un subjecte— controlat i dirigit pel sistema de dominació més modern i efectiu: l'Estat. Tot i això, després de llegir-lo, potser convindreu que els seus versos no són tant (gairebé no res) el memorial, l'homenatge o la reivindicació d'una ciutadania invisible, com una denúncia mordaç i colpidora de l'immanent i indefugible totalitarisme de l'Estat. El poeta de York projecta en cada vers l'omnipresència, la burocràcia, la despersonalització i el paternalisme estatals com si, de fet, en parlara un funcionari encarregat de teclejar un epitafi, d'inventariar la biografia d'un jubilat, de transcriure el darrer informe sobre el trajecte vital d'un ciutadà qualsevol. Els dos últims versos són commovedors, però no us els avance. El poema pertany al llibre «*Another time*», publicat l'any 1940. Evidentment, aquest poema d'Auden està marcat per les guerres i el triomf dels totalitarismes a Europa. Tot i això, pense que la vigència avui del seu missatge hi és manifesta.

[Versió MP3](#)

The Unknown Citizen

(To JS/07 M 378

This Marble Monument

Is Erected by the State)

He was found by the Bureau of Statistics to be
 One against whom there was no official complaint,
 And all the reports on his conduct agree
 That, in the modern sense of an old-fashioned word, he was a saint,
 For in everything he did he served the Greater Community.
 Except for the War till the day he retired
 He worked in a factory and never got fired,
 But satisfied his employers, Fudge Motors Inc.

Yet he wasn't a scab or odd in his views,
For his Union reports that he paid his dues,
(Our report on his Union shows it was sound)
And our Social Psychology workers found
That he was popular with his mates and liked a drink.
The Press are convinced that he bought a paper every day
And that his reactions to advertisements were normal in every way.
Policies taken out in his name prove that he was fully insured,
And his Health-card shows he was once in hospital but left it cured.
Both Producers Research and High-Grade Living declare
He was fully sensible to the advantages of the Instalment Plan
And had everything necessary to the Modern Man,
A phonograph, a radio, a car and a frigidaire.
Our researchers into Public Opinion are content
That he held the proper opinions for the time of year;
When there was peace, he was for peace: when there was war, he went.
He was married and added five children to the population,
Which our Eugenist says was the right number for a parent
[of his generation.
And our teachers report that he never interfered with their education.
Was he free? Was he happy? The question is absurd:
Had anything been wrong, we should certainly have heard.

W.H. Auden

El Ciutadà Desconegut

(versió de J. Porcar)

(A JS/07 M 378

Aquest Monument de Marbre

l'ha Erigit l'Estat)

L'Institut d'Estadística ha descobert

que contra ell no hi havia cap requeriment oficial,

i tots els informes sobre la seva conducta convenen

que, en el sentit modern d'una paraula antiquada, era un sant,

car en tot serví sempre a la Gran Comunitat.

Excepte en la guerra, fins al dia de la seva jubilació,

treballà en una fàbrica, no fou acomiadat mai,

i acontentà els seus patrons, Motors Fudge SA.
I no obstant això, no fou cap esquirol ni d'opinions rares,
el seu Sindicat documenta que pagà les seves quotes
(el nostre informe sobre aquest Sindicat avala que era de fiar)
i els nostres experts en Psicologia Social han acreditat
que era apreciat pels seus companys i li agradava anar de copes.
La premsa està convençuda que comprà el periòdic cada dia
i les seves reaccions a la propaganda foren normals en tots els sentits.
Les pòlisses al seu nom demostren que estava del tot assegurat,
i la targeta del seu Servei de Salut registra que ingressà una vegada
[a l'hospital però hi va sortir curat.
Tant Control de Productivitat com Benestar Social declaren
que era sensat amb les oportunitats del Pagament a Terminis
i que posseïa tot el que cal a l'Home Modern,
un fonògraf, una ràdio, un cotxe i un frigorífic.
Els nostres especialistes en Opinió Pública estan convençuts
que les seves opinions foren les idònies per a cada època de l'any;
quan hi havia pau, estava per la pau, quan hi va haver guerra, hi anà.
Es casà i hi incorporà cinc fills a la població,
el nombre adequat per a un progenitor de la seva generació,
[segons el nostre Eugenista,
i els nostres mestres notifiquen que no manipulà llur educació.
Era lliure? Va ser feliç? La pregunta és absurda:
si alguna cosa hagués anat malament, segur que nosaltres
[n'estaríem assabentats.